

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 1 juli 2008 in zaak nr. 08/503 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlengen afgewezen.

Bij besluit van 4 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juli 2008, verzonden op 3 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

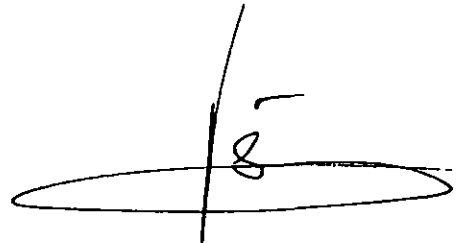
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2008

343-562.

Verzonden: 6 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or '8' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 08/503

Uitspraak in het geding tussen:

burger van de Democratische Republiek Congo,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. A.P. van Stralen, advocaat te Utrecht,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. F.H. Postma, werkzaam bij de IND.

I. Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2003 heeft verweerder aan eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' met ingang van 7 mei 2002. Deze vergunning is laatstelijk verlengd tot 25 mei 2004.

Op 20 september 2004 heeft een aanvraag van eiseres ontvangen ter verlenging van haar verblijfsvergunning. Bij besluit van 10 maart 2005 heeft verweerder die aanvraag afgewezen.

Bij besluit van 25 oktober 2006 heeft verweerder het daartegen op 7 april 2005 ingediende bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 22 oktober 2007 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle (AWB 06/5641), het beroep van eiseres gegrond verklaard, het bestreden besluit van 25 oktober 2006 vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak.

Bij besluit van 4 december 2007 heeft verweerder het bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Bij brief van 2 januari 2008 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

Reg.nr.: AWB 08/503

2

Het beroep is behandeld ter zitting van 20 mei 2008, waar eiseres en de gemachtigde van verweerder zijn verschenen. De gemachtigde van eiseres is met voorafgaande kennisgeving niet verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2.2 Ingevolge artikel 14, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) is Onze Minister bevoegd:

- a. de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen;
- b. de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur ervan in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen;
- c. een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te wijzigen, hetzij op aanvraag van de houder van de vergunning hetzij ambtshalve wegens veranderde omstandigheden;
- d. een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te trekken.

Ingevolge het tweede lid wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

2.3 Ingevolge artikel 3.80, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) is de aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, tijdig ingediend, indien deze is ontvangen uiterlijk op de dag voor de dag waarop de geldigheidsduur verstrijkt, dan wel, indien deze later is ontvangen, indien de termijnoverschrijding de vreemdeling niet kan worden toegerekend.

In het tweede lid is bepaald dat de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, wordt gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 3.82, tweede lid, van het Vb 2000 zijn de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 van het Vb 2000 niet van toepassing en zijn de artikelen 3.86 en 3.87 van het Vb 2000 van overeenkomstige toepassing, indien de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, naar het oordeel van de Minister is ontvangen binnen een redelijke termijn nadat

Reg.nr.: AWB 08/503

3

het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en niet e, dan wel l, van de Vw 2000, of als Nederlander, is geëindigd.

2.4 Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, onder c, van het Vb 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Ingevolge het tweede lid kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000 kan, in andere gevallen dan vermeld in de artikelen 3.50 en 3.51, de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van de Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Ingevolge artikel 3.100 dient de vreemdeling, indien hij, hangende de besluitvorming op een eerdere aanvraag, wijziging van het gevraagde verblijfsdoel wenst, een nieuwe aanvraag in.

2.5 Verweerder heeft zich in het primaire besluit van 10 maart 2005 op het standpunt gesteld dat de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' niet tijdig is ingediend en heeft de aanvraag op grond van artikel 3.80, tweede lid, van het Vb 2000 gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000. Wel is de aanvraag volgens verweerder ontvangen binnen een redelijke termijn nadat haar rechtmatig verblijf is geëindigd. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiseres niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor zij wil verblijven, omdat zij op 25 mei 2004 meerderjarig is geworden.

In het besluit op bezwaar van 25 oktober 2006 heeft verweerder de overwegingen uit het primaire besluit gehandhaafd en gesteld dat eiseres een aanvraag heeft ingediend tot het wijzigen van een eerder verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in 'voortgezet verblijf'. In het verweerschrift van 5 juli 2007 heeft verweerder vervolgens gesteld dat eiseres op 20 september 2004 een aanvraag om verlenging van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, met als beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' heeft ingediend.

De rechtbank heeft in voormelde uitspraak van 22 oktober 2007 vastgesteld dat het toen te beoordelen geschil zich toespitste op de vraag of eiseres de aanvraag toerekenbaar te laat heeft ingediend en overwogen dat, wat daarvan ook van zij, eiseres gezien haar meerderjarigheid niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Voorts heeft de rechtbank overwogen dat verweerder in het besluit van 25 oktober 2006 onduidelijkheden heeft opgeworpen door de wijze van formulering, nu daarin een alinea voorkomt die handelt over 'voortgezet verblijf', waarvan verweerder ter zitting heeft

Reg.nr.: AWB 08/503

4

verzocht deze als niet-geschreven te beschouwen. Voorts heeft verweerder getracht het bestreden besluit te wijzigen door middel van het verweerschrift dat daartoe echter niet het geëigende middel is. De rechtbank heeft het besluit van 25 oktober 2006 om die reden wegens strijd met het motiveringsbeginsel vernietigd.

2.6 In het thans bestreden besluit heeft verweerder vastgesteld dat eiseres een aanvraag heeft ingediend om verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' en niet, zoals de gemachtigde in zijn brief van 27 november 2006 heeft gesteld, een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf'.

Volgens verweerder heeft eiseres niet betwist dat de onderhavige aanvraag terecht is afgewezen omdat zij gelet op haar meerderjarigheid niet langer voldoet aan de beperking verband houdend met het doel waarvoor zij hier te land wil verblijven, te weten 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

Voorts heeft verweerder overwogen dat de aanvraag inhoudelijk is beoordeeld, nu de aanvraag weliswaar niet tijdig is ontvangen maar wel binnen een redelijke termijn is ingediend.

2.7 De rechtbank stelt vast dat eiseres in beroep opnieuw heeft betoogd dat de aanvraag dient te worden aangemerkt als een tijdig ingediende aanvraag. Dit betoog kan echter niet tot gegrondverklaring van het beroep leiden, omdat eiseres ten tijde van haar aanvraag reeds meerderjarig was, en zodoende nimmer in aanmerking kon komen voor verlenging van haar verblijfsvergunning die haar in verband met haar minderjarigheid was verleend. Of de aanvraag al dan niet tijdig, dan wel binnen een redelijke termijn is ingediend (in welk geval onder meer het vereiste van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf niet wordt gesteld) is derhalve zonder belang, zoals de rechtbank in voormelde uitspraak van 22 oktober 2007 ook al heeft overwogen.

De stelling van eiseres dat verweerder haar aanvraag als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking voortgezet verblijf had moeten opvatten, leidt evenmin tot gegrondverklaring van het beroep. Uit de aanvraag volgt duidelijk dat eiseres om verlening van haar verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' verzocht, zodat artikel 3.100 van het Vb 2000 aan een dergelijke wijziging van het gestelde verblijfsdoel in de weg staat. Voorts heeft eiseres deze stelling eerst in het onderhavige beroep opgeworpen en niet van enige nadere onderbouwing voorzien, bijvoorbeeld in de vorm van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan haar - ondanks het niet voldoen aan de vereisten van het bepaalde in artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000, desondanks een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 had moeten worden verleend. Anders dan eiseres in beroep heeft gesteld, zag haar bezwaar van 7 april 2005, aangevuld bij brief van 6 december 2005, slechts op de tijdige indiening van de op 20 september 2004 door verweerder ontvangen aanvraag. Dat het thans bestreden besluit geen overweging omtrent de aanspraken van eiseres op een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking voortgezet verblijf bevat, ligt derhalve besloten in de omvang van het bezwaar en het bepaalde in artikel 7:11, eerste lid, van de Awb. De verwijzing van eiseres naar verweerders brief van 28 juni 2007 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, kan eiseres evenmin baten, nu daarin is beschreven dat verweerder bij verblijfsbeëindiging van vreemdelingen die in strijd dreigt te komen met artikel 8 van het (Europees) Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele

Reg.nr.: AWB 08/503

5

vrijheden, de bevoegdheid heeft het verblijfsdoel van de verblijfsvergunning te wijzigen, en deze situatie niet vergelijkbaar is met de onderhavige.

2.8 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerders besluit tot afwijzing van de aanvraag van eiseres de rechterlijke beoordeling kan doorstaan.

2.9 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 1 juli 2008 in tegenwoordigheid van drs. P.F. Lammers als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

03 JULI 2008

Voor faxcopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805522
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft : |
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 03019LS

Utrecht, 17 juli 2008

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appellante, geboren op
wonende te , domicile kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307
(Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. A.P. van Stralen, die hierbij
verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellante tot het instellen
van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van 1 juli 2008 van de
rechtbank Den Haag n.z.p. Zutphen, waarbij haar beroep tegen de beslissing d.d. 4
december 2007 betreffende de weigering tot verlenging van de vergunning onder de
beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Deze uitspraak is op 3 juli
2008 aan de gemachtigde van appellante verstuurd.

Appellante kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief 1

*Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat appelante ten tijde van de aanvraag om
verlening van de aan haar verleende vergunning tot verblijf geen recht meer had op een
vergunning als alleenstaande minderjarige*

Hoewel appelante ten tijde van de aanvraag reeds meerderjarig was, voldeed zij naar haar
mening wel aan de voorwaarden van de gevraagde vergunning, aangezien zij als
minderjarige naar Nederland is gereisd.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718855, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geen overwegingen gewijd aan het feit dat verzuimd is appelante in de bezwaarfase te horen.

Appelante is van mening dat de aan haar verleende vergunning tot verblijf als minderjarige asielzoeker, welke ten tijde van de door appelante ingediende aanvraag, voor verweerder aanleiding had moeten zijn om tot een nader onderzoek te komen over de situatie van appelante. In dit onderzoek hadden alle persoonlijke omstandigheden naar voren kunnen komen

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de aanvraag door verweerder terecht niet als voortgezet verblijf heeft opgevat, aangezien art. 3.100 Vb. een zulke wijziging in de weg staat.

Appelante heeft steeds in een afhankelijke positie van de in Nederland gevestigde instellingen, welke haar hier ter lande begeleiden, zoals de Stichting Nidos en Vluchtelingenwerk. De haar aangewezen voogd heeft appelante niet gewezen op het feit dat zij voordat zij 18 jaar oud werd een aanvraag om verlenging of voortgezet verblijf had moeten indienen.

Verweerder heeft op 28 juni 2007 in zijn brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal aangegeven dat bij een verblijfsbeëindiging altijd getoetst zal worden of er mogelijk een schending van art. 8 EVRM zal plaatsvinden. Doordat appelante reeds vanaf 20 januari 2003 rechtmatig verblijf in Nederland heeft gehad, is hetgeen in de brief van verweerder wordt aangekondigd, ook op haar situatie van toepassing. Door haar rechtmatig verblijf hier ter lande, heeft zij immers haar leven in Nederland opgebouwd. Ook dit "leven" valt onder de bescherming van art. 8 EVRM

Redenen waarom:

Appellante zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rechtbank Zutphen, van 1 juli 2008 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.

Gemachtigde